

— Onko direktiivin 2008/48/EY 5 artiklan 6 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kuluttajalle annettavat riittävät selvitykset saadaan ainoastaan luottosopimuksessa mainituista sopimusta koskevista tiedoista ilman erityistä asiakirjaa?

(¹) Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL L 133, s. 66).

Valitus, jonka Donaldson Filtration Deutschland GmbH on tehnyt 12.8.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-396/11, ultra air GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 30.5.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-450/13)

(2013/C 313/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (edustajat: asianajajat N. Siebertz, M. Teworte-Vey ja A. Renvert)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja ultra air GmbH

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-396/11 30.5.2013 antama tuomio on kumottava ja täten kanne, jonka ultra air GmbH on nostanut sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan asiassa R 374/2010-4 18.5.2011 tekemästä päätöksestä, on hylättävä

— ultra air GmbH on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleisen tuomioistuimen riidanalaisesta tuomiosta tehty valitus perustuu pääosiltaan seuraaviin valitusperusteisiin.

1) Asiassa ei ole arvioitu oikeuden väärinkäyttöä koskevaa väitettä yleisenä oikeudellisena käsitteenä

Vastoin unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen jättäessään huomiotta sen, että väitettyyn oikeuden väärinkäyttöön liittyvää yleistä oikeudellista käsitettä voidaan ja pitääkin arvioida suhteessa käsiteltävän asian olosuhteisiin ja että tätä käsitettä on noudatettava myös yhteisön tavaramerkkioikeudessa. Unionin yleinen tuomioistuin totesi ainoastaan, että

yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 207/2009 (¹) 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 56 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen menettely on "actio popularis", eikä se näin ollen arvioinut käsiteltävän asian erityisolosuhteita.

Unionin yleinen tuomioistuin jätti tämän suhteen huomiotta sen seikan, että vaikka lainsäätäjä loi asetuksen N:o 207/2009 56 artiklan 1 kohdan mukaisen tavaramerkin mitättömyysmenettelyn "actio popularis" -tyyppiseksi menettelyksi, tämä ei kuitenkaan estä ottamasta huomioon oikeuden väärinkäyttöön liittyvää väitettä voimassaolevana yleisenä oikeudellisena käsitteenä, jota on noudatettava myös yhteisön tavaramerkkioikeudessa.

Väärinkäyttöä merkitsevien hakemusten poissulkeminen ei nimittäin merkitse sitä, että mitättömyyden hakijalle luotaisiin velvollisuus osoittaa asiavaltuus, eikä siitä näin ollen aiheudu sitä, että asiavaltuutta rajoitettaisiin lisäedellytysten käyttöönnotolla. Se seikka, että lainsäätäjä on säätänyt mitättömyysmenettelyn hakemukseen perustuvaksi menettelyksi ja ettei rekisteröityä tavaramerkkiä nimenomaisesti ole mahdollista julistaa mitättömäksi viran puolesta, puhuu lisäksi sen puolesta, että oikeuden väärinkäyttöön perustuva väite on merkityksellinen asetuksen N:o 207/2009 56 artiklan 1 kohdan a alakohdan puitteissa.

2) Käsiteltävän asian konkreettisia olosuhteita ei tutkittu

Koska unionin yleinen tuomioistuin ei hyväksynyt kantajan vaatimusta oikeuden väärinkäyttöön perustuvan väitteen arvioimisesta yleisenä oikeudellisena käsitteenä, se ei tutkinut käsiteltävän asian konkreettisia olosuhteita, joiden osalta mitättömyysvaatimuksesta, jonka ultra air GmbH:n teki tavaramerkistä "ultrafilter international" (yhteisön tavaramerkki 001121839), ilmeni, että ne merkitsivät oikeuden väärinkäyttöä.

Mitättömyysvaatimuksen esittäjän tarkoituksena on nimittäin ollut riidanalaisen tavaramerkin oman käytön myötä instrumentalisoida itse riitauttamansa tavaramerkin maine johtamalla tietoisesti merkityksellistä yleisöä harhaan ja luomalla virheellinen kuvan, jonka se pyrki sisällyttämään kantajan edeltäjän maineeseen.

Unionin yleinen tuomioistuin tutki lisäksi riittämättömällä tavalla ultra air GmbH:n johtajan roolin "ultrafilter international" tavaramerkin mitättömyyden hakijana, sillä kyseinen johtaja oli kantajan palveluksessa työskennellessään ollut henkilökohtaisesti ainoana vastuussa riidanalaisen tavaramerkin rekisteröinnistä. Kyseinen henkilö on henkilökohtaisesti toimittanut kaikki rekisteröintimenettelyssä esitettävät asiakirjat sen osoittamiseksi, että yleisö tuntee tavaramerkin, ja hän on jopa itse laatinut osan näistä asiakirjoista ja vastaanut niistä aina.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (kodifioitu versio) (EUVL L 78, s. 1).